

LA MAJORIA AMENAÇADORA DEL PP

Salvador Cardús

La majoria absoluta del PP a les darreres eleccions espanyoles ha estat la culminació d'un procés iniciat amb la dramàtica ensulsiada del PSOE a partir de 1993 i que només una certa por al canvi va ajornar quatre anys més, a les eleccions de 1996. Una vegada vist que la dreta no mossegava, en part gràcies als discrets morrions que li havien posat CiU i el PNB, i vist que el PSOE no reaccionava amb intel·ligència davant la primera derrota, el PP se les va campar tranquil·lament a les darreres eleccions.

Lliure de vincles incòmodes, doncs, el PP de la majoria absoluta ha pogut refer amb tota llibertat el seu perfil més autèntic, la seva raó de ser més profunda, i ha actuat sense complexos. Un desacomplexament aplaudit i arriat des d'uns mitjans de comunicació amics i sense rèpliques atrevides dels mitjans que no en són. Naturalment, en primer lloc, el PP s'ha mostrat tan espanyolista com el PSOE, però amb un estil infinitament menys modern. I per tant, des del punt de vista dels qui emmascaven la situació amb jaculatòries de lloança al plurinacionalisme espanyol, ara el país es mostra políticament molt incorrecte. Un estil, per tant, que ha esdevingut obertament ofensiu per als seus mateixos antics socis de suport

parlamentari en la legislatura anterior.

En segon lloc, el PP ha fet una política més descaradament liberal –mai no podrem saber si tant més que la que hauria fet el PSOE en les mateixes circumstàncies– però que ha resultat menys conflictiva del previsible a causa d'un context econòmic internacional expansiu que ha afavorit el govern espanyol i ha dissimulat la gravetat de les seves decisions. Dic política "liberal" i potser hauria de dir pseudoliberal, a la vista de com els processos de privatització sempre han afavorit els mateixos amics i que, a vint-i-cinc anys de la mort del dictador, el poder econòmic ha retornat –si és que mai n'havia fugit– quasi exactament a les mateixes mans... A la llarga, si torna un període de recessió, ja en parlarem del balanç, però si el creixement aguanta prou bé els anys que queden de majoria absoluta, Aznar se'n tornarà a casa com un heroi.

Però, per damunt de tot, fins i tot més enllà d'espanyolismes ideològics i de pseudoliberalismes econòmics, el PP de la majoria absoluta ha adoptat un estil autosuficient i perdonavides, autoritari i tancat al diàleg, que ha donat lloc a coses tan concretes com la modificació en direcció regressiva de la Llei d'Estrangeria, o a l'encara més lamen-

table espectacle d'obstinació contra el diàleg entre demòcrates al País Basc, després de fer tot el possible per perdre l'oportunitat de convertir la treva d'ETA en una victòria del PP.

Per raons òbvies, el PP no ha estat el mateix als diversos territoris dels Països Catalans. Al País Valencià s'hi ha passejat com a casa, i potser és on ha accentuat més el seu espanyolisme, seguint una llarga sensibilitat tradicional de provocació. De les Illes Balears es va emportar el derrotat Matas, qui sap si per retornar-lo vencedor. I on potser la relació, per moltes raons, és més complexa, és a Catalunya. A Catalunya, les conseqüències de la majoria absoluta del PP, de moment, només ens han esquitxat en qüestions que podríem dir de tercer ordre, com ara la imposició de la E i l'exclusió del CAT a les noves matrícules. No és que s'hagin de menystenir les escaramusses polítiques, que no són res més que l'avantsala dels grans combats, però el PP ha estat tan atrapat en grans batalles al País Basc que tot fa pensar que de moment només ens han tingut presents en les seves oracions i que més endavant ja estaran per nosaltres.

És cert que, indirectament, també ens hem vist afectats per qüestions diguem-ne de segon nivell, com ara la conces-

Sap què significa "e-business"?

És usar Internet per a 你就可以征服全世界 個體互共享社群 更棒的是，不久以後檔案格式將不限於，其他格式也能一網打盡 ... i tot això aplicat al seu canal de distribució, als seus proveïdors o directament al client final.

Si li ha "sonat a xinès" no es preocupe, nosaltres sabem com fer que el seu negoci siga **RENDIBLE** a Internet.

SiCon

Tlf. 963621321 Fax:963619552
sicon@sicon.net

sió de llicències televisives digitals, que han afavorit els projectes de confiança de l'Abc i El Mundo i ha rebutjat els del grup Godó, el de La Vanguardia. Fa de mal valorar, aquesta mena de qüestions. Perque si bé la decisió perjudica clarament interessos empresarials catalans –Godó, Planeta...–, des del punt de vista polític no es pot dir que es tracti d'interessos vinculats al nacionalisme català... Ara bé, en una perspectiva ampla, que és la bona, si els interessos nacionals també són, pensin com pensin, els interessos dels qui inverteixen i fan beneficis amb la seu social domiciliada a la nació, certament és una decisió contrària al país.

Però, definitivament, serà l'any 2001, amb la revisió de la fórmula de finançament autonòmic, quan es farà palesa la majoria absoluta del senyor Aznar en el veritable primer pla del futur polític de Catalunya. Llavors hi haurà el veritable plorar i cruixir de dents, i és ben previsible que PP i CiU juguin a veure qui estripa primer les cartes, en un combat dialèctic de recriminacions mútues que tindrà entretinguts per una bona temporada tots els analistes polítics.

En l'arena electoral, a Catalunya, la majoria absoluta del PP –però també la majoria relativa de CiU, que ha pogut sostenir el govern gràcies al PP d'aquí– pot derivar en algunes sorpreses. D'entrada, han vingut uns primers passos cap a un suposat "gir catalanista", dirigit per Piqué i a major glòria seva, i que Aznar ha demostrat a bastament

que no acabava d'entendre. Però caldrà veure, no pas en les elits empresarials que sempre han estat seves, sinó en les masses populars posades a macerar en els sucus de la COPE o les tertúlies televisives de la Campos, quin és el resultat de l'estil autoritari del PP. Un estil, no ens enganyem, tan desitjat en determinats ambients populars atabalats per tanta modernitat, com inútil per resoldre res en temps d'incerteses. Podria ser, doncs, que a Catalunya es produís

“Podria ser que a Catalunya es produís un avenç important del PP, sense espatllar les il·lusions d'una gran majoria per Maragall.”

un avenç important del PP que, sense espatllar les il·lusions d'una gran majoria per Maragall, podria portar CiU a algunes tensions internes de dimensions imprevisibles.

Però, afortunadament, la política és més incerta que la realitat que ha d'administrar. Un any de majoria absoluta és poc, per a bé i per a mal. No sabem,

per exemple, com es resituarà CiU davant de futurs encontres electorals i, personalment, tinc la impressió que ho farà més bé del que hauria estat previsible fa un parell d'anys. I caldrà veure com l'esquerra catalana administra la seva crítica al PP i, prop d'unes eleccions, si sap recuperar la il·lusió de les classes populars temptades, com deia abans, per l'autoritarisme regressiu de la dreta. I, sobretot, cal veure com el mateix PP administra la seva majoria absoluta, sobretot a l'hora de decidir el candidat a les eleccions catalanes i, encara més, en el moment d'escollir el successor d'Aznar, si és que manté el compromís de no tornar-se a presentar.

En tot cas, el fet més destacat a Catalunya del primer any de majoria absoluta del PP ha estat la sortida amb la cua entre les cames de la cúpula governamental –Aznar, Mayor Oreja, Piqué...– de la manifestació que els va demanar diàleg entre els demòcrates davant la barbàrie de l'assassinat d'Ernest Lluch a mans d'ETA. El sentiment d'Aznar devia ser molt proper al de qui s'adona que aquest és un territori encara per guanyar, no només electoralment, sinó des del punt de vista nacional. Aznar va tastar què són les peculiaritats nacionals, més enllà dels paisatges i els costums populars. I vist el caràcter venjatiu, podria ser que s'hagués apuntat que ens havia de dedicar més atenció. Caldrà estar molt atents als següents passos del PP.

Professor de sociologia a la UAB

CONSOLAT DE MAR
LA SOLUCIÓ PER A LES ESCOLES DE MÚSICA

CONSULTEU LES NOSTRES
OFERTES DE NADAL

C/ Mig, 6 • 46180 - BENAGUASIL. (València)
Tlf: 34 96 273 73 75 • email: consolat@teleline.es